

Sense rumb

Feia uns mesos, el seu cos inert i sense vida vagarejava per la monòtona existència com un ésser buit i trist, sense aspiracions, sense llum. La vida li havia somrigut uns anys enrere, i és que, ells, els seus fills, eren la raó de la seva existència, a voltes trista, a voltes desconeguda i hostil.. Ells eren l'evidència del seu somriure en els moments que no anhelava res..tan sols sortir d'aquell atzucac en què estava immers...

Una vida aparent de felicitat i joia, que ell no sentia..anhels truncats, moments efímers passats que sabia que no tornarien i, Ell, perdut en la immensitat i en un buit immens. Sentiments i il·lusions truncades, que difícilment podria recuperar i que hauria de deixar al fons del seu ésser..

Coneixia molt bé els sentits que li desvetllava la felicitat, els havia viscut de prop i amb intensitat.. malgrat tot, ara no aconseguia recordar aquelles sensacions que feia anys que no vivia ni gaudia.

La realitat estava immersa en un tedi, que difícilment podia superar aquelles novel·les de ficció que havia llegit durant els moments de calma i desencís, moments que li permetien naufragar i escapar dels seus temors més amagats.

La vida fluïa lentament a un ritme incompreensible pels que rodejaven la seva infeliç existència; ara un neguit, ara un anhel incomplert, ara un límit indesxifrable.... inquietuds que la seva ment no aconseguia entendre ni discernir.

Aquell petit món en què vivia no tenia sentit, i tan sols confiava en l'esperança d'un sentiment viu i intens, una il·lusió, una inspiració que pogués evitar l'inevitable desencant que el consumia per dins i el feia sentir un ésser diminut i, a voltes, menyspreable...

Un dia, inesperadament, un somrís arribà a la seva vida, i tot començà a prendre sentit. El cor batejava com feia temps que no ho feia i tot resorgia de nou, creixia una llavor d'esperança desconeguda i, alhora, anhelada durant molt de temps. La felicitat el captivava i el feia sentir més viu que mai. Quin goig tornar a sentir! quin goig somriure i ser feliç! Per fi, la vida li somreia de nou!